

nationale arbeidsraad

ADVIES Nr. 1.347

Zitting van dinsdag 15 mei 2001

Ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van artikel 19 van het koninklijk besluit van 28 november 1969 - Loon dat als grondslag dient voor de berekening van de socialezekerheidsbijdragen : uitsluiting van de aan de werknemers toegekende prijsverminderingen

x x x

1.830 -1.

A D V I E S Nr. 1.347

Onderwerp : Ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van artikel 19 van het koninklijk besluit van 28 november 1969 - Loon dat als grondslag dient voor de berekening van de socialezekerheidsbijdragen : uitsluiting van de aan de werknemers toegekende prijsverminderingen

De heer F. VANDENBROUCKE, minister van Sociale Zaken en Pensioenen, heeft op 17 november 2000 het advies van de Nationale Arbeidsraad ingewonnen over een ontwerp van koninklijk besluit dat tot doel heeft de door de werkgever aan zijn werknemers toegekende verminderingen op de normale prijs van de door de onderneming gefabriceerde of verkochte producten onder bepaalde voorwaarden uit te sluiten van het loon dat als grondslag dient voor de berekening van de socialezekerheidsbijdragen.

De commissie Sociale Zekerheid werd met de bespreking van het dossier belast.

Op verslag van deze commissie heeft de Raad op 15 mei 2001 het volgende eenparige advies uitgebracht.

x x x

ADVIES VAN DE NATIONALE ARBEIDSRAAD

I. ONDERWERP EN DRAAGWIJDTE VAN DE ADVIESAANVRAAG

De heer F. VANDENBROUCKE, minister van Sociale Zaken en Pensioenen, heeft op 17 november 2000 het advies van de Nationale Arbeidsraad ingewonnen over een ontwerp van koninklijk besluit tot wijziging van artikel 19 van het koninklijk besluit van 28 november 1969 tot uitvoering van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

Het ontwerp heeft tot doel de verminderingen die de werkgever aan de werknemers van zijn onderneming toekent op de normale prijs van de door de onderneming gefabriceerde of verkochte producten, uit te sluiten van het loon waarop socialezekerheidsbijdragen betaald moeten worden, voorzover de prijsvermindering niet groter is dan 30 % van het bedrag van de normale prijs. De normale prijs is de prijs die de werknemer als particulier consument had moeten betalen indien hij niet tewerkgesteld zou zijn door de werkgever die het product fabriceert of de dienst levert.

Dit ontwerp van advies stoelt op een eenparig akkoord van de organisaties die aan de werkzaamheden van het beheerscomité van de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid (RSZ) hebben deelgenomen.

II. STANDPUNT VAN DE RAAD

De Raad constateert dat het hem voorgelegde ontwerp van koninklijk besluit de werkgevers rechtszekerheid wil bieden, door een opsomming van de voorwaarden aan de hand waarvan kan worden bepaald in welke gevallen de prijsverminderingen die zij aan hun werknemers toestaan, niet moeten worden beschouwd als loon waarop socialezekerheidsbijdragen betaald moeten worden.

Hij wijst erop dat het ontwerp van koninklijk besluit zich ertoe beperkt een kader vast te stellen voor de praktijken die in dit verband in de ondernemingen bestaan.

Artikel 19, § 2 van het voornoemde koninklijk besluit van 28 november 1969, dat betrekking heeft op de gevallen waarin geen socialezekerheidsbijdragen moeten worden betaald, zou als volgt worden aangevuld :

Advies nr. 1.347.

"19°. de vermindering, ten laste van de werkgever, van de normale prijs van de gefabriceerde of verkochte producten, of de diensten geleverd door de werkgever.

Onder normale prijs wordt de prijs verstaan die de werknemer als particuliere consument had moeten betalen, indien hij niet zou tewerkgesteld zijn door de werkgever die het product fabriceert of verkoopt of de dienst levert.

Levert de werkgever niet rechtstreeks producten of diensten aan de particuliere klant, dan is de normale prijs deze die een particuliere klant met een vergelijkbaar profiel als de werknemer in de detailhandel moet betalen.

De werkgever moet de nodige elementen kunnen voorleggen om de normale prijs te staven.

Is de prijsvermindering groter dan 30 % van het bedrag van de normale prijs, dan wordt het bedrag van de vermindering dat 30 % van de normale prijs overschrijdt, als loon beschouwd.

Is de prijs die de werknemer na aftrek van de prijsvermindering betaalt, lager dan de kostprijs van het product of de dienst, dan wordt het verschil tussen de prijs betaald door de werknemer en de kostprijs als loon beschouwd, ook als de korting minder bedraagt dan 30 % van de normale prijs.

De werkgever moet de nodige elementen kunnen voorleggen om de kostprijs te staven.

Opdat de prijsvermindering niet als loon zou worden beschouwd, mag de hoeveelheid van de aan elke werknemer verkochte producten of geleverde diensten het normale verbruik van het gezin van de werknemer niet overschrijden. De werkgever moet kunnen aantonen dat hij zijn werknemers er op heeft gewezen dat het gebruik van de producten en diensten die het voorwerp van een prijsvermindering uitmaken, beperkt is tot het persoonlijk gebruik ervan door de werknemer en zijn gezin."

De Raad neemt akte van het feit dat de gelijktijdige vervulling van de in deze ontwerp tekst aangegeven criteria, inhoudt dat op de toegestane tariefvoordelen geen socialezekerheidsbijdragen verschuldigd zijn. Aan deze criteria liggen de volgende beginselen ten grondslag :

- de door de werknemer betaalde prijs mag niet lager zijn dan de kostprijs van het product of de dienst, behalve wanneer de verkoopwaarde lager is dan de kostprijs (winkeldochters, bederfbare waren, verouderde computers ...). In handelszaken wordt de aankoopprijs van te koop aangeboden producten als de kostprijs beschouwd;
- de toegestane korting mag in ieder geval niet meer bedragen dan 30 % van de normale verkoopprijs van het product of de dienst. Onder normale verkoopprijs moet worden verstaan, de prijs die geldt voor klanten die niet tot het personeel van de onderneming behoren;
- de korting en het daarmee samenhangende feit dat ze niet als loon wordt beschouwd, heeft alleen betrekking op de rechtstreeks door de werkgever geleverde producten en diensten; als de werkgever geen eigen producten heeft, worden de desbetreffende kortingen als loon beschouwd wanneer ze voor de werkgever kosten vormen, ongeacht het percentage van de korting;
- de korting mag niet als loon worden beschouwd wanneer de prijsvoorwaarden voor de werknemer ook voor de klanten van de onderneming gelden. In dat geval wordt de korting aan de werknemer niet toegestaan "vanwege de dienstbetrekking";
- de werkgever moet kunnen aantonen dat hij de werknemers erop heeft gewezen dat de producten die zij aankopen bestemd zijn voor persoonlijk gebruik en met een normaal gezinsverbruik moeten overeenstemmen;
- het gedeelte van de korting dat niet aan één van de hierboven opgesomde voorwaarden zou voldoen, moet worden beschouwd als loon waarop socialezekerheidsbijdragen betaald moeten worden.

De Raad is de mening toegedaan dat deze beginselen essentieel zijn om het beoogde doel, d.i. rechtszekerheid voor de werkgevers, te bereiken en om een kader aan te geven voor de gevallen van vrijstelling van socialezekerheidsbijdragen.

Tot besluit wijst de Raad erop dat hij zijn instemming betuigt met het ontwerp van koninklijk besluit voorzover de erin opgenomen voorwaarden in de sfeer liggen van de filosofie die hij hierboven heeft geschetst.
